

Društvenikom
KLANJSKE ČITALNICE

z a

NOVO LETO

1867.

Motto:

O mein lieber Augustin
Geld ist hin. Gothe.

Novo leto je prisjalo —
Oj da ne bi še ga bilo,
Ker nam „konte“ je poslalo, —
Upnikom je scer to milo,
Al dolžnikom — nepovoljno; —
Pa navado to vesoljno
Kdo bo spravil iz tega sveta? —
To osoda je — presneta. —
Vendar kranjska prislovica:
Da kurajža vse premaga,
In pridnost prinaša blaga
Je tud' moja tolažnica,
Za to kličem Vam gospodje
In gospé in gospodične,
Ki ste zale lepoticne:
Ne obupajte! — Petica
Se še bode našla tudi
Za takóšne baže ljudi
Kakoršen je — Avguštin —
Priden kranjski sin.
On za tó pa bo prinašal
Vsaki dén dost' novih kvant, —
Kak država za državo
Zgublja svojo staro slavo —
Ino pride vse — na kant. —

Vendar tudi veselice —
Oj možaki in ženice!
Funt kofeta pol šestice
Bode že po novem letu
Na tem vbogem revnem svetu
Le veljal, — nič več, — verjemte
In kuhače v roke vzemte!
Prav šopirne krinoline
Za kmetijske pa deklina
Za en krajcar se dobile.
Kuba in Havannah-smodke
Za brezbradnate gospodke
Po pol vinarja cenile.
Dolgov plačat ne bo tréba,
Vse poravna milost néba; —
Tatov ne bodo zapiráli
In goljufov kaznováli,
Ker Pravica, ki zdaj slepa
Le na eno je okó
Oslepnila tudi bo
Še na drugo čisto — celo. —
Al' ne bode to veselo
In prihodnost res prav lepa?
Zato radi vsi darujete
In pošteno vsi spoštujete —

Slavnega Kranja slavnega sina

Potušek Avgušтина.

Društveníkom
KRAJANSKÉ ČITANICE

2 8

NOVÉ KAPITOLY

1867

U nás v knihovně
číslo 10. listy.
1867.

Vendar tudi veseliče
Oj možiči in ženice!
Prav kotiča pol sestice
Bode še po novem letu
Na tem vlogem razvem svetu
Da veljal, — nič več — vejčimo
In knjižice v roke vzamaj!
Prav seopne knjižice
Na knjižice vsa dekline
Na en krajec so dobile
Kaj in Havannal-smočke
Na prečehantje gospodke
Po pol vinarja cenile
Dolgov plačet ne ho trda,
Vse pozavna nihost nuda;
Tatov ne bodo zapirali
In goljufov kaznováli,
Ker pravica, ki xčaj slopa
Je na eno je oko
Oslapnila tudi po
Še na drugo čisto — celo —
At ne bode to veselo
In prthodnost vs prav kopa?
Xato radi vsi danje
In pošleno vsi apojitje

Slavnega krajnja slavnega sina

Potlašek Avgustina.

Ovo leto je prajšo
Oj da ne bi še ga dilo,
Ker nam „koma“ je pošlalo,
Lpniškom je ser to mlo,
At dohnikom — nepovojno;
In navado to veseljno
Koo do spavil iz tega svetaj?
To ooda je — praneč.
Vendar krajnja pravoien:
Da krajnje vse praneč,
In pridnost prineš očig,
Je tud moja tolažica,
Na to klizem Vnu gospodje
In gope in gospodine,
Ki ste zale lepotične:
Ne obrajštel! — Potič
Še še bode našla tudi
Na takšno danje ljudi
Karožen je — Avgustin
Priden krajnja sin.
On za to pa do prinašal
Vaki den dost novil kvant,
Kak država za državo
Nagajta svojo stavo slavo
Ino pride vse — na hant